

כל המשפחה מחוברת סביב הזרף של אבא

מסרים מהדף היומי / גליון מס' 153 / פרשת שמיני תשפ"ה

עיצוב ייחודי
להדפסה חסכונית
מומלץ להדפיס
ולחלק בעבודה ובקהילה

לע"נ 'אבא של הדף'
רבי יהודה מאיר שפירא
ב"ר יעקב שמשון מלובלין זי"ע
אשר נפטר ללא זש"ק

סעודה שלישית

השבוע למדנו בגמ':

דף יד.

"שהלכו ליקח בהמה למשתה בנו של רבן גמליאל"

בגמרתנו השבוע מביא רבי עקיבא את אשר שאל מפי רבן גמליאל ורבי יהושע במקום הנקרא 'איטליו של עימאוס', בעת שעסקו בקניית בהמה לסעודת נישואי בנו של רבן גמליאל

לשם מה לנו לדעת היכן פגש רבי עקיבא את התנאים הקדושים? בעל ה'תפארת ישראל' מפרש: ללמדנו שגם בשעת טרדת ההכנות לחתונה עדיין היה אפשר לשואלם בדברי תורה, אפילו בסוגיות סבוכות. קדושים אלו לא הסיחו את דעתם מתלמודם בכל שעה שהיא

רבי זלמן בהר"ן, בד בבד עם היותו גדול אנשי העשייה בירושלים וראשון בוגיה, היה אף שקדן עצום אשר מסר שיעורים לתלמידים. באחד הימים, בעודו מרביץ תורה בתלמידיו, עלתה לפניהם קושיא חמורה בסוגיית הגמרא, הרב ותלמידיו נשאו ונתנו בדבר בריתחא דאורייתא, נקרא רבי זלמן לטפל בעניינה של אלמנה חולה שמסרבים לאשפזה בבית חולים. הוא מיהר לפנות למקום, שידל, גער ועשה כל מה שצריך לעשות בכדי לסייע לאלמנה, ובשובו מצא את התשובה לספק האמור. "מן השמים גמלוך והאירו את עיניך" - אמרו לו, והוא ביטל ואמר: "לא מיניה ולא מקצתיה, פשוט, כל אותה העת לא פסקתי מלהרהר בסוגיא עד שהקושיא תורצה"

איך זה קשור אלינו?

בישיבה באוטובוס, בהמתנה בתור לא נכלה את הזמן במעקב אחר הזכוב שנלכד בחלון... ננצל את הזמן למשנה, לתהילים, ואפילו למאמר תורני כלשהו...

יום שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף טז:

"נמלה לוקה חמשה"

סימן טוב הוא כשמזדמן לאדם בלימודו עניין מפרשת השבוע, ואכן גמרתנו השבוע עוסקת בהלכות שרצים שאיסורם מוזכר בפרשת השבוע, ואנו לומדים בה כי האוכל נמלה לוקה חמש פעמים, כלומר חייב מאתיים מלקות!!!

גמרא זו מחייבת אותנו להיזהר ביתר שאת מאכילת שרצים, שהוא איסור חמור אף יותר מאכילת חזיר! מחובתו של אדם לשים לב להלכות אלו, לברור את מאכליו כדין, ללמוד ולשנן היטב את ההלכות ואת פרטיהן, רק כך יישמר מלהיכשל בכך

אירוע משפחתי שנערך בחיק הטבע, על גדותיו של נחל שוצף, הפגיש את דוד עם בן דודו זאב, אותו לא פגש מזה זמן רב; "מה נשמע?" - קידם דוד את פניו של זאב שעסק באותו זמן בבחינת סלט החומס "מה אתה מחפש בחומס? אוצר?" "לא!" - השיב זאב בעודו ממשיך לבחון את הסלט, "אני מחפש רעל!" "רעל?" "אכן", השיב זאב, והסביר: "הבט, הסביבה כולה מלאה זבובים, מעופפים, ואף נמלים, ומי יערום לנו שכמה מהם לא החליטו ליטול עימנו חלק בסעודה... הלוואי די בשלשה או ארבעה מהם כדי להיכשל בעשרים איסורים בבת אחת, האין זה רעל?"

איך זה קשור אלינו?

בימינו ישנם ספרים בהירים שהוקדשו לנושא, נלמד מהם את פרטי ההלכה, ניזהר, ונינצל מאין ספור עבירות

ליל שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף טז:

"קא עבר משום לא תשקצו"

הגמרא השבוע מונה כמה דברים שהעושה אותם עובר באיסור "ולא תשקצו את נפשותיכם". כך למשל - כלי שמקוים בו דם, כיון שהכלי מאוס, השותה בו עובר באיסור ולא תשקצו את נפשותיכם

מה שעומד מאחורי איסור זה היא העובדה הפשוטה; יהודי הוא ייצור נכבד ונעלה מעל כל הייצורים, מלבד שהוא מקפיד שלא לאכול שקצים ורמשים, הוא גם מתנהג בצורה מכובדת, אינו שותה בכלים מאוסים, ואינו מתנהג באופן המעורר דחייה

סופר השואה ר' יחיאל גרנטשטיין סיפר את שסיפר לו בעל המעשה, בנימין, בחור ישיבה שהסתתר בימי השואה כשהוא עוטה חזות גויית, ואף 'חבר' בתנועת נוער פולנית; יום אחד פנה אליו יאנוש, בחור שהתיידד עמו באופן מיוחד, והזהירו: "דע לך כי החברים חושדים בך כיהודי"; "מדוע?" היתמם בנימין, ויאנוש השיב בביטחון: "אתה מדבר אחרת, אינך מקלל, אינם משתולל ומכה, רואים שאתה שונה מכולם, אציל מכולם!". מספר בנימין: "בלית ברירה הודיתי בפניו, ובד בבד התחננתי בפניו שיעשה הכל כדי להסיר ממני את החשד: "אני לא צריך לעשות כלום בשבילך", אמר יאנוש, "אתה פשוט צריך להתחיל להתנהג כמו כולם...". "בלית ברירה עשיתי כך" - סיים בנימין ככאב, וחשף בכך את ההבדל התהומי בין יהודי לגוי

איך זה קשור אלינו?

אנו יהודים, וככאלו אנו מכובדים יותר, עדינים יותר, טובים יותר